

44. A GYŐZTESEK AZ ÜVEGTENGERNÉL (Jel 15, 1-4)

Bevezetés

- A Jelenések könyve nem azért íródott, hogy kétségbeessünk a várható megpróbáltatások miatt, hanem azért, hogy biztosak legyünk abban, hogy győztesek lehetünk. Az utunk a Vörös tengertől a Kristály tengerig vezet.
- A könyv szerkezeti csúcspontjának, „kupolájának” ez a zárása, a célba érkezés. Párja a 12,17. verse: A Sárkány az ellen a maradék ellen indít háborút, aki az üvegtengernél bizton célba ér. Ez a nagy küzdelem, melyben a győzelem biztos, a tét: én vagyok. Bizton célba érhetek, de bármikor mondhatok nemet is erre a lehetőségre.
- A lineáris szerkesztés szerint a 16. fejezet után kellene következni ennek a jelenetnek, de a Jelenések könyve kegyelmet hirdet és a csapások előtt biztosítani akarja a hűségeseket: lesz még egy csodálatos ének az üvegtengernél.
- A Jelenések könyvének ez a szakasza (11,19-15,4) egy új látomás. (láttam) „Nagy jellel” kezdődik és egy „nagy jellel” ér véget. Az első jel a gyermeket szülő asszonyra támadó sárkány, a befejező jel, Isten haragpoharainak kitöltése. A jel nem önmagában érthető, hanem mindig abból, amit jelent.

A szakasz elemzése

1. Három jelenetből áll ez a szakasz, ami a mennyben játszódik: az ítélet előkészülete és a győztesek célba érkezése a tárgya: ítélet – kegyelem – győzelmi ének.
 - Csodálatos jelenet a mennyben: hét angyal hét pohárral (1. vers)
 - Az üvegtenger a győztesekkel (2-3. vers)
 - Mózes és a Bárány éneke (3-4. vers)
2. Az Isten végső ítéletét meghirdető angyalok látása vezet be a győztesek célba érkezését. Az ítélet a kegyelem része és a kegyelem az ítéletben teljesedik ki. Az ítélet a bűn életromból hatalmát szüneti meg.
 - A csapás – a bűn természetes következménye, ami visszahull az emberre. Most nem tarja vissza ezeket semmi. Isten „kitölteti”, szabadon engedi ezeket. Az evangélium benne csak annyi, hogy ez az „utolsó”.
 - „*ezekben teljesedett be az Isten haragja*”. Isten „haragja” mint kép, azt fejezi ki, hogy Isten nem közömbös, érzéketlen a bűn rontása miatt, hanem együtt érez velünk. Isten együttérzése abban teljesedik ki, hogy megengedi, hogy a bűn elpusztítsa önmagát.
3. Mielőtt az angyalok elkezdenék a harag poharainak kitöltését, új jelenet tárul János elé, ami magyarázza, hogy miért kell a csapásoknak bekövetkezni.
 - Az üvegtengert látja, amit 4,6-ban, mint az Isten trónja előtt elterülő mennyei tengert ismerhettünk meg. Itt átlátszó kristály, most az ítélet tüzével vegyített. Az ószövetségi könyvek apokaliptikus részei is említik. (v.ö. Zsolt 104.3-4)
 - A „*győztesek*” – a megdicsőül gyülekezet, akik legyőzték a fenevadat. Az asszony magvát elnyerni akaró sárkány ellen is lehet győzni. Ők megválták a nemes harcot (13, 15-18) és mindvégig hűségesek maradtak. A győzelem biztosító a Bárány.
 - „*Isten hárfáival*”. vagyis Istentől kapott hárfával. Isten dicsőítésére magunktól nem vagyunk képesek. Isten ad hozzá „hárfát”, alkalmat.
 - Mózes éneke – épp úgy, mint a Bárányé – a szabadulás éneke volt a legyőzhetetlen egyiptomi sereg pusztulásakor. (2Móz 15,1-21). Most az üvegtengernél a bűn fogságából szabadulók éneklik ezt az éneket.

4. A győztesek éneke Isten ítéletének igazságosságáról vall. Az egész teremtettétségnek be kell látni, hogy a megöletett Bárányé a hatalom.
- A bevezető formula hebraizál (énekelték az énekét), ami a görög nyelvben szokatlan, de arra figyelmezteti az olvasót, hogy az ének megértéséhez szükséges az ószövetségi párhuzamokra figyelni. A párhuzamok: Zsolt 11,2. 139,14. Ám 4,13 (Septuaginta ford. szerint), 5Móz 32,4. Zsolt 145,17, Jer 10,6-7.10. 1Sám 2,2. Zsolt 86,9. Mal 1,11.)
 - János azért használ ennyi ószövetségi íráshelyet, mert ez az ének az egész megváltási terv végső beteljesedése, az Ó- és az Újszövetség hitbeli tapasztalatainak összege.
 - „*Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten*”. Az üdvösség alapja, Isten mindenható hatalmának felismerése. Ő a „levő” (Jahve) akinek cselekedetétől függ minden. Ebbe kell beleilleszkedni mindazoknak, akik trónja előtt megállnak.
 - „*igazságosak és igazak a te utaid*”. Isten útjai, a cselekedetei. Ez az előző gondolattal párhuzamos. Az igazság nem elméleti megfontolások alapján lesz a mienk, hanem akkor, Isten cselekedetének logikájába beleilleszkedik az életünk. Ha felismerjük Isten és a világ törvényszerűségeinek logikáját akkor leszünk az igazság gyermekei.
 - „*ki ne félne téged, Urunk*”. Az istenfélelem nem az Istentől való félelem, hanem Isten teremtői akaratába való belesimulás. Annak felfedezése, hogy én csak akkor vagyok Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember, ha azt akarom, amit felőlem ő akar.
 - „*ki ne dicsőítené a te nevedet*”. Isten neve – szeretetének összege. Dicsőíteni nem szépeket mondva kell. Szívünkben kell felismerni, hogy neki van igaza mindenben.
 - „*hiszen egyedül te vagy szent*”. Csak Isten szentségének hátterén ismerhetem fel a bűn Istentől elidegenítő hatalmát. Ő az egyetlen tájékozódási pont.
 - „*mert a népek eljönnek mind és leborulnak előtted*”. Isten imádatára nem Istennek van szüksége, hanem nekünk. Istenképességünk igazi tartalmát csak akkor ismerhetjük fel, ha imádjuk azt, aki teremtette a mennyet és a földet. (Jel 14, 7)
 - „*mert nyilvánvalókká lettek igazságos ítéleteid*”. A Bárány és a Sárkány között folyó nagy küzdelemnek az az igazi tartalma, hogy mindenki előtt világossá kell, hogy legyen az, hogy az ítélet a bűn élettrontó hatalmának következménye. Isten azért ítél, hogy az élet győzedelmeskedjen a halál erői felett.

Összefoglalás

1. Mózes és a Bárány énekét most kell megtanulnunk. Ez a nagy küzdelemben a győzelem feltétele.
2. Mózes éneke, a Tízparancsolat mai érvényének felismerése, a Bárány éneke pedig annak a belátása, hogy egyedül Jézus által lehetek győztes.
3. Az üvegtengernél mindenkit várnak az angyalok, hogy ne hulljanak ránk bűneink következményei, a csapások.

Dr. Szigeti Jenő